



**ΑΥΞΗΣΕΙΣ**  
ΣΕ **ΜΙΣΘΟΥΣ-ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ**  
**ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ**  
**ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ**  
**ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ 751€**

Τι πρέπει να ξέρεις για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

## Ενημερωτική ανακοίνωση του ΠΑΜΕ



### Τι περιλαμβάνουν οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας;

- Ρυθμίζουν τον **ημερήσιο, και εβδομαδιαίο εργασιμό χρόνο**, που είναι το σημείο αναφοράς των μισθών μας.
- Καθορίζουν την τιμή που οι εργαζόμενοι πουλάνε **την εργατική τους δύναμη** (μισθός, μεροκάματο) κατά τρόπο **συλλογικό**, έτσι ώστε να μην μπορεί ο κάθε εργοδότης να την καθορίζει όπως αυτός θέλει.
- Περιλαμβάνουν τους **όρους εργασίας** των εργαζομένων, αλλά και μια σειρά δικαιώματα που έχει κατακτήσει η εργατική τάξη τους δυο προηγούμενους αιώνες. Χωρίς αυτές οι εργαζόμενοι δεν έχουμε καμιά δύναμη απέναντι στις ορέξεις των εργοδοτών, οι οποίοι θα συνεχίζουν να καθορίζουν με ατομικούς όρους τη ζωή μας, μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς.

*Η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας* είναι η έγγραφη συμφωνία μεταξύ των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών που καθορίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δύο μερών.

Τη συλλογική σύμβαση εργασίας τη γέννησε στα τέλη του περασμένου αιώνα η ανάγκη για βελτίωση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης από την εκμετάλλευση των εργοδοτών. Επιβλήθηκε σε μια σειρά χώρες και κλάδους με την αναγνώριση και ισχυροποίηση των εργατικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, μέσα από σκληρούς απεργιακούς αγώνες. Η υπογραφή της αποτελούσε αντικείμενο αποφασιστικής διεκδίκησης των εργαζομένων, γιατί η εργοδοσία ποτέ δεν εγκατάλειψε την προσπάθεια να συμπίεζει προς τα κάτω μισθούς και δικαιώματα, ακόμη και σε καιρούς ανάπτυξης.

Η επίθεση της ΕΕ και όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων, ιδιαίτερα μετά με την εφαρμογή των τριών Μνημονίων, ανέτρεψε όλο το νομικό πλαίσιο για τις συλλογικές συμβάσεις που κατακτήθηκε σταδιακά από το εργατικό κίνημα στη χώρα, από το 1955 ως το 1990. Καταργήθηκαν σχεδόν όλες οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις και μειώθηκε με νόμο ο κατώτερος μισθός στα 586 ευρώ και στα 511 για τους νέους κάτω των 24 ετών.

Σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων εργάζεται με ατομικές συμβάσεις. Μέσα στον ίδιο κλάδο, ακόμη και στον ίδιο εργασιακό χώρο, δεν υπάρχει ενιαίο καθεστώς στους όρους δουλειάς. Δεκαέξι διαφορετικές εργασιακές σχέσεις διαφοροποιούν όχι μονάχα τους μισθούς, αλλά και ζητήματα που αφορούν το χρόνο εργασίας, ή άλλους θεσμικούς όρους σχετικούς με την προστασία της μητρότητας, τις συνδικαλιστικές και ατομικές ελευθερίες, τον καθορισμό των καθηκόντων και άλλα δικαιώματα που μπορεί να εξασφαλίζει μια συλλογική ρύθμιση.

Να γιατί χρειάζεται να γνωρίζουμε όλοι οι εργαζόμενοι καλά τι είναι συλλογική σύμβαση, γιατί είναι σημαντικό για τη ζωή μας μέσα αλλά κι έξω από τους χώρους δουλειάς.

Να γιατί χρειάζεται να είμαστε όλοι ενημερωμένοι, οργανωμένοι κι ενεργοί στα Σωματεία μας, να μάθουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να γίνει η συλλογική σύμβαση εργασίας υπόθεση όλων των εργαζομένων.

Μόνο αν κατανοηθεί η αναγκαιότητά της θα μπορέσουμε να αναγκάσουμε με αγώνα τις εργοδοτικές οργανώσεις να την υπογράψουν με όρους που θα καλύπτουν τις απώλειες που είχαμε και κριτήριο τις ανάγκες μας.



Τι ίσχυε μέχρι  
το 2012

- Κανένας μισθός εργαζόμενου δεν ήταν κάτω από 751 ευρώ μικτά.
- Όλοι οι εργοδότες ήταν υποχρεωμένοι να εφαρμόσουν τις συλλογικές συμβάσεις που είχαν υπογράψει σε κλάδους με τις αντίστοιχες συνδικαλιστικές οργανώσεις.
- Δεν υπήρχε κανείς διαχωρισμός σε μισθούς και δικαιώματα μεταξύ παλιών- νέων εργαζομένων.
- Οι εργαζόμενοι μπορούσαν να επιλέξουν την ευνοϊκότερη για αυτούς συλλογική ρύθμιση.

Τι ισχύει σήμερα

- Ο κατώτερος μισθός έχει καθοριστεί με νόμο και είναι 586 ευρώ μικτά. Με αυτόν αμείβονται οι περισσότεροι εργαζόμενοι στη χώρα.
- Υπάρχουν ελάχιστες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, που κι αυτές οι εργοδότες δεν είναι υποχρεωμένοι να τις εφαρμόσουν γιατί από το 2012 δεν είναι υποχρεωτική η εφαρμογή τους.
- Υπάρχουν εκατοντάδες επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις που υπέγραψαν εργοδοτικά σωματεία, ή οι περίφημες «Ενώσεις Προσώπων» που συστήνουν οι ίδιοι οι εργοδότες με τα διευθυντικά τους στελέχη και μειώνουν στο κατώτερο όριο μισθούς και δικαιώματα.
- Υπάρχουν οι **ατομικές** συμβάσεις στο μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων, όπου ο εργοδότης καθορίζει, με την απειλή της ανεργίας, το επίπεδο μισθών και δικαιωμάτων.

## Τι παλεύουμε;

1. Διεκδικούμε να υπογραφεί νέα **Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας**, να επανέλθει με νόμο ο κατώτερος μισθός στα 751 ευρώ μικτά. Αυξήσεις στους μισθούς, τις συντάξεις, τις κοινωνικές παροχές.
2. Διεκδικούμε να **καταργηθούν άμεσα όλοι οι αντεργατικοί νόμοι** που τσακίζουν τις Συλλογικές Συμβάσεις. Απαιτούμε να εφαρμόζονται σε όλους τους εργαζόμενους και να είναι υποχρεωτικές για όλους τους εργοδότες.
3. Διεκδικούμε για όλους τους εργαζόμενους **μόνιμη, σταθερή δουλειά με δικαιώματα**, κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας, κατάργηση των ατομικών Συμβάσεων Εργασίας και των Ενώσεων Προσώπων.
4. Αγωνιζόμαστε για σταθερό ημερήσιο και εβδομαδιαίο χρόνο δουλειάς με 7ωρο, 5ημερο, 35ωρο και διασφάλιση μέσα από τις Συλλογικές Συμβάσεις όλων των επιδομάτων, των δώρων, των αδειών, καθώς και μέτρα για την προστασία της μητρότητας.
5. Να καταργηθεί ο άθλιος διαχωρισμός παλιών και νέων εργαζομένων. Η πρακτική άσκηση των σπουδαστών, να είναι με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα.
6. Να σταματήσει το σκλαβοπάζαρο των προγραμμάτων απασχόλησης και το άθλιο καθεστώς των ενοικιαζόμενων εργαζομένων. Να κλείσουν τώρα όλα τα σύγχρονα δουλεμπορικά γραφεία.
7. Απαιτούμε την επαναφορά των μισθών στα προ κρίσης επίπεδα στο Δημόσιο με αυξήσεις στους μισθούς, κάλυψη των απωλειών, επαναφορά του 13ου και του 14ου μισθού.

## Τι αποτελεί σήμερα σύγχρονη ανάγκη για τον εργαζόμενο και την οικογένειά του

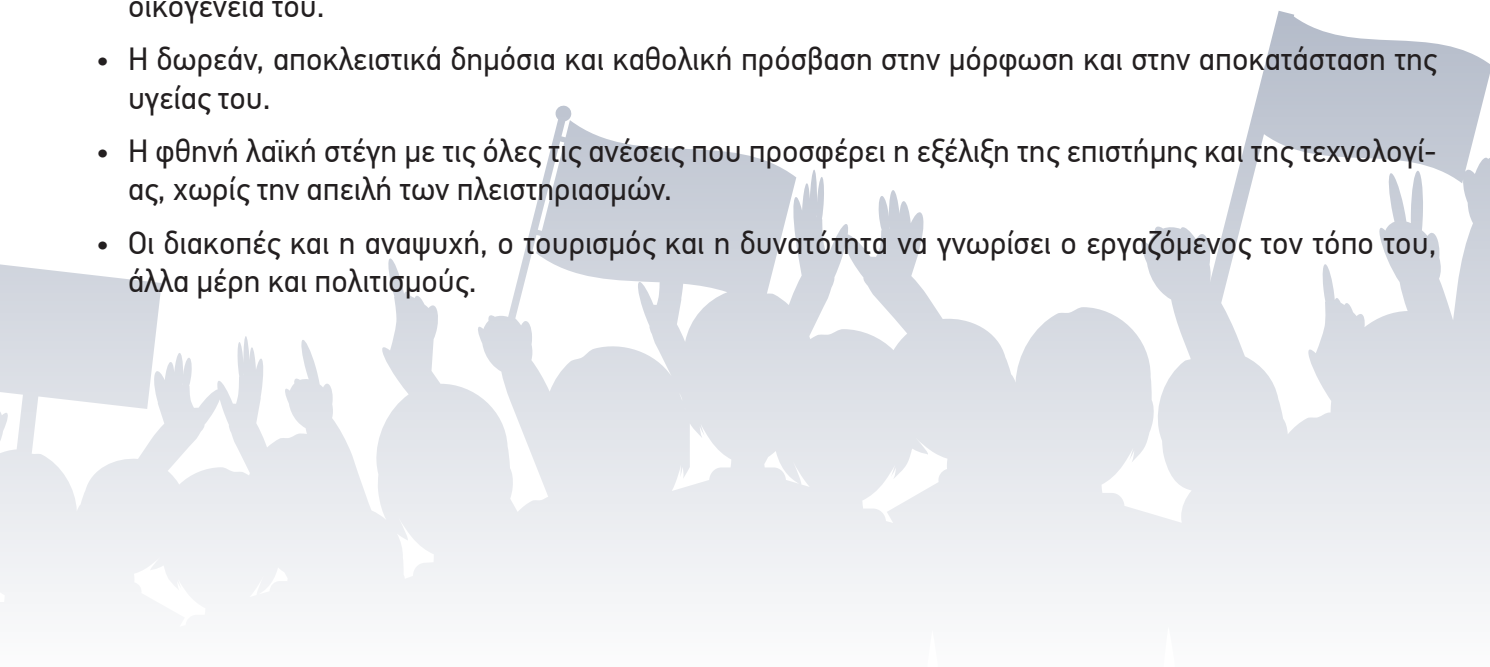
Σήμερα είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να επανακαθορίσουμε τι αποτελεί για τον εργαζόμενο και την οικογένειά του **σύγχρονη ανάγκη**.

Ο παραγόμενος από τον εργατοϋπάλληλο πλούτος είναι πολλαπλάσιος από αυτόν περασμένων δεκαετιών, ενώ σημαντικά έχουν συμβάλει στο επίπεδο της ζωής του ανθρώπου η εξέλιξη των τεχνολογιών και της επιστήμης.

Μπορούμε λοιπόν σήμερα να μην προσαρμόσουμε τις απαιτήσεις μας με βάση τα όσα παράγουμε; Μπορούμε αρκετούμε σε όσα θεωρούσαμε ανάγκες, πριν από 40, 30 ή ακόμα και 20 χρόνια; Μπορούμε να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, τη μισή δουλειά-μισή ζωή, την ανασφάλιστη εργασία;

Σήμερα, σύγχρονη ανάγκη είναι:

- Η μόνιμη και σταθερή δουλειά όλο το χρόνο, χωρίς την ανεργία και την μισοαπασχόληση να μπαίνουν εμπόδιο στην επιβίωση των εργαζομένων.
- Κοινωνική Ασφάλιση που να εξασφαλίζει ένα διευρυμένο πλέγμα προστασίας, ώστε μετά τον εργάσιμο βίο να υπάρχει προστασία και αξιοπρεπή ζωή μέσω των συντάξεων, να υπάρχει συνολική κάλυψη και φροντίδα της εργατικής-λαϊκής οικογένειας, το δικαίωμα και η προστασία της μητρότητας, η ασφάλιση των παιδιών, τα προνοιακά επιδόματα για πιο ευπαθείς ομάδες.
- Μισθοί που να ανταποκρίνονται σε υψηλό επίπεδο διαβίωσης με βάση τον παραγόμενο πλούτο και τις ανάγκες των εργατικών οικογενειών.
- Η μείωση του εργάσιμου χρόνου ώστε ο εργαζόμενος να μπορεί να απολαμβάνει τον κόπο από την δουλειά του, να αναπτύσσει τις δραστηριότητες που επιθυμεί, να αφιερώνει περισσότερο χρόνο για την οικογένειά του.
- Η δωρεάν, αποκλειστικά δημόσια και καθολική πρόσβαση στην μόρφωση και στην αποκατάσταση της υγείας του.
- Η φθηνή λαϊκή στέγη με τις όλες τις ανέσεις που προσφέρει η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, χωρίς την απειλή των πλειστηριασμών.
- Οι διακοπές και η αναψυχή, ο τουρισμός και η δυνατότητα να γνωρίσει ο εργαζόμενος τον τόπο του, άλλα μέρη και πολιτισμούς.



## Ο ρόλος της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού σε μια σειρά Ομοσπονδίες και Συνδικάτα

Η ΓΣΕΕ είναι η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση που μέλη της έχει Ομοσπονδίες κλάδων και Εργατικά Κέντρα περιοχών όλης της χώρας. Υπογράφει την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που περιέχει τους ελάχιστους όρους και κανόνες εργασίας για όλους τους εργαζόμενους και αποτελεί από το 1955 το οικονομικό υπόβαθρο όλων των συλλογικών ρυθμίσεων στη χώρα.

Η πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ δεν υπέγραψε ποτέ, ούτε σε καιρούς ανάπτυξης, ΕΓΣΣΕ που να καλύπτει τις ανάγκες των εργαζομένων. Με την εκδήλωση της κρίσης συμβιβάστηκε και υπέγραψε τους μισθούς πείνας των 586 ευρώ που είναι η βάση των διαπραγματεύσεων για τις κλαδικές συμβάσεις.

Διαπραγματεύεται ακόμη και σήμερα τι θα παραχωρήσει, δίχως να οργανώσει ΚΑΝΕΝΑ αγώνα! Προωθεί τον «κοινωνικό εταιρισμό», την ταξική συνεργασία με την εργοδοσία, την υποταγή των εργαζομένων στις επιλογές των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Στην ίδια ρότα είναι οι πλειοψηφίες σε μεγάλες Ομοσπονδίες και Συνδικάτα, που με την υπογραφή τους σε συλλογικές συμβάσεις με μειώσεις μισθών και δικαιωμάτων, αυξάνουν τα κέρδη της μεγαλοεργοδοσίας, σε βάρος της ζωής των εργαζομένων. Αποτελούν τον συνεταίρο των κυβερνήσεων και των κομμάτων που στηρίζουν αυτό το βάρβαρο εκμεταλλευτικό σύστημα.

## Τι Σωματεία θέλουμε

Τα Σωματεία μας είναι οι οργανώσεις όλων των εργαζομένων ενός κλάδου, ή μιας επιχείρησης που πρέπει να παίζουν σημαντικό ρόλο, όχι μόνο στην υπεράσπιση των συμφερόντων μας, αλλά κυρίως στη συλλογική σκέψη και δράση απέναντι στις πολιτικές που οδηγούν την εργατική τάξη στην μόνιμη εξαθλίωση, για να υποταχτούμε όλοι στη βαρβαρότητα που θέλουν να επιβάλλουν.

Τα σωματεία πρέπει να είναι μαζικά, ανοιχτά, δημοκρατικά, να συγκεντρώνουν στις γραμμές τους όλους τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, πολιτικών ή θρησκευτικών αντιλήψεων. Να υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους απέναντι στην εργοδοσία, να διαπαιδαγωγούν στο πνεύμα της ταξικής πάλης.

Να αντιμετωπίζουν άμεσα κάθε επίθεση της εργοδοσίας στα δικαιώματα, στις απολύσεις, στους όρους δουλειάς. Να οργανώνουν και να κινητοποιούν τους εργαζόμενους. Μέσα από αυτό το δρόμο τα σωματεία αποκτούν την εμπιστοσύνη των εργαζομένων, γίνονται μαζικά, δυναμικά. Να διεκδικούν συλλογικές συμβάσεις με κριτήριο τις ανάγκες της εργατικής τάξης.

Τέτοια σωματεία θέλουμε!

## Τι κίνημα θέλουμε σήμερα

Κίνημα ταξικό, οργανωμένο και προσανατολισμένο απέναντι στην εργοδοσία, τους νόμους και το κράτος της.

Κίνημα μαζικό, οργανωμένο με βάση τον τόπο δουλειάς και τον κλάδο.

Κίνημα απαλλαγμένο από τους εγκάθετους της εργοδοσίας και των κυβερνήσεων.

Κίνημα που δεν παλεύει μόνο για επιμέρους βελτιώσεις, αλλά για το σύνολο των αναγκών της εργατικής οικογένειας, για την ανατροπή και κατάργηση των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Κίνημα διεθνιστικό που παλεύει για έναν ενιαίο σκοπό σε κάθε ξεχωριστή χώρα.

Για τέτοιο κίνημα δίνουν μάχη καθημερινά οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Το ΠΑΜΕ σε κάθε κλάδο και συνολικά αποτελεί χώρο ταξικής συσπείρωσης σωματείων, συνδικαλιστών, επιτρόπων αγώνα, που παλεύουν συντονισμένα, πανελλαδικά, με όρους μαζικού κινήματος, με πλαίσιο στόχων πάλης που εκφράζει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και συγκρούεται με τη στρατηγική του κεφαλαίου, στην συνολική αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου. Συνενώνει ιδιωτικούς, δημόσιους, άνεργους, συνταξιούχους κ.λπ. Δεν περιμένει τη ΓΣΕΕ ή την ΑΔΕΔΥ για να δράσει. Καθημερινά προσπαθεί ν' αναπτύσσει πολύμορφη πάλη μέσα από τα σωματεία που συσπειρώνονται σε αυτό.